

พระราชบัญญัติ
ธรรมนูญศาลาทหาร (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๖
เป็นที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญ
ศาลาทหาร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธรรมนูญ
ศาลาทหาร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๖”

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๙ เมษายน ๒๕๖๖

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ภัยใต้บังคับมาตรา ๕๕

(๑) ในคดีทมอัตรากฎหมายจักกุกอย่างสูงตั้งแต่สิบขึ้นไป ก่อนเริ่ม
พิจารณาให้ศาลมามาแล้วว่ามีทนายหรือไม่ ถ้าไม่มีและจำเลยต้องการ
ก็ให้ศาลมั่งคงทนายให้

(๒) ในคดีทมอัตรากฎหมายจักกุกอย่างสูงเกินห้าปีไม่นักกี่ปี ถ้า
จำเลยแตลงต่อศาลมั่งคงเริ่มพิจารณาว่าจำเลยยากจนและต้องการทนาย
ก็ให้ศาลมั่งคงทนายให้ ในการนี้ศาลอ้าใจต่อส่วนเพื่อให้ได้ความว่าจำเลยเป็น
คนยากจนจริง

ให้ศาลมายเงินรางวัลแก่ทนายที่ศาลมั่งคงตาม (๑) และ (๒) ตามที่
กระทรวงกลาโหมกำหนด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ติณสูลานนท์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เดือน กันยายน ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๙ เมษายน ๒๕๓๖

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชนิรภัยธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๕๘ ไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจศาลตั้งทนายให้แก่จำเลยซึ่งยากจนไม่มีเงินจ้างทนายในคดีทุมอัตราให้ชักจูงอย่างสูงเกินห้าปี แต่ไม่ถึงสิบปี ทำให้จำเลยอยู่ในฐานะเสียเปรียบในการดำเนินคดี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้ศาลตั้งทนายให้จำเลยในคดีทุมอัตราให้ชักจูงอย่างสูงเกินห้าปีแต่ไม่ถึงสิบปี ถ้าจำเลยแพลงต่อศาลมีกรณีพิจารณาว่า จำเลยยากจนและต้องการทนาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้